

Jézus és a Szentlélek között...

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk a János szerinti evangélium 15. fejezetének a 26. versétől a 16. fejezetének a 4. verséig a következőképpen: „Amikor eljön a Pártfogó, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam; de ti is bizonyosságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok. Ezeket azért mondom nektek, hogy meg ne botránkoztatok. A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy Istennek tetsző szolgálatot végez; és mindezt azért teszik, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem. Ezeket pedig azért mondom nektek, hogy amikor eljön ez az óra, emlékezzetek rá: én megmondtam nektek.” – Mennybe ment Urunk! Pünkösdkor kitöltekező Szent Lélek Úristen! Köszönjük, hogy életünk várakozásokkal teli, sokszor feszült idejében sem érezhetjük úgy, hogy mi „két szék között a pad alá estünk” és sem Jézus Urunk, Nálad, sem pedig Szent Lélek Úristen, Veled *nem* vagyunk. Kérjük, adjátok meg azt a bizonyosságot, hogy amikor a kettőtök között vagyunk, és nincs az életünkben semmi látványos jel arról, hogy velünk vagytok, akkor is megérezzük a kettőtök közötti szeretet erejét, amelybe minket is *mindig* befoglaltok – az ige erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim! Három napja, csütörtökön emeltetett fel a mennybe Jézus. Hét nap múlva, pünkösdi napján fog kitöltekezni a Szentlélek. Most **Jézus és a Szentlélek között vagyunk. Az egyházi év felfogása szerint a mai vasárnap az a vasárnap, amikor az Úr mennybeszállása feletti öröm – átmegy a megígért Szentlélek várásának az örömébe. De ha ez így van, akkor miért volt olyan keserves a bevezető zsoltár szövege?** „Halld meg Uram, hangomat, hozzád kiáltok! Ne rejtse el orcádat előlem! Te *voltál* az én segítségem, ne hagyj el engem, üdvözítő Istenem!” Milyen értelemben vagyunk Jézus és a Szentlélek között? **Elhagytak bennünket? Mindketten? Jézus már nincs itt, a Szentlélek pedig még nincs itt? Most a senki földjén vagyunk, amelyet még az üdvözítő Isten is elhagyott?** Ezekről a kérdésekről fog szólni a mai igehirdetés.

A mai igeszakaszunk bevezető versében az Újszövetség egy kivételesen ritka eseményét találhatjuk meg – megjelenik a Szentháromság. Jézus megígéri az igazság szent Lelkét, akit ő küld, és aki az Atyától származik (Jn 15,26). Az igeszakasz megmutatja azt a megbonthatatlan egységet, amelyben az Atya, Jézus és a Szentlélek létezik. Ez az egység a szeretet egysége. Igenám... **Csakhogya az apostolok ott ülnek – bezárkózva az Utolsó vacsora és a Szentlélek majdani, pünkösdi kitöltekezésének a termében, a felső szobában, a Cönákulumban – és megint rettegnek.** „Jézus megígérte, hogy eljön a Szentlélek, és akkor majd megoldódik minden. Naja! De azt nem mondta meg, hogy mikor jön! Itt ülünk már három napja!! Ennyi még Jézus feltámadásához is elég volt! Szentlélek meg sehol...”

Ugye mennyire magunkra ismerhetünk az ilyen gondolatokban? Ugye mennyire nem tudunk mi sem várni? Ha nekem 18 éves koromban valaki elmondta volna, hogy: „*Fiam, te most elkezdés egy nagyon eseménydús életet élni, amelyben azonban nem igazán fogod megtalálni saját magadat. De ne félj! Lesz olyan idő, amikor a helyedre kerülsz!*” És utána kiderült volna, hogy ez az idő az én esetemben negyven év, amely után lelkészként találom meg magamat – a Jézusban és a Szentlélekben – és kerülök a helyemre... Akkor én nagyon-nagyon dühös lettem volna. „*Negyven év? Meg vagy Uram, te örülve? Hát az elképzelhetetlenül sok! Negyven perc is annyi lenne! Negyven nap már ki-bír-ha-tat-lan! Hát még negyven év!*”

Hát ha még azt is tudták volna az apostolok, hogy tényleg az vár rájuk, amit Jézus megígért nekik... Elsőként **kizárják őket a zsinagógákból.** „Ó!” – *legyintheünk erre – Hát ez igazán egy pitiáner dolog. Hiszen lesz már nekik saját imaházuk!*” A valóságban a zsinagógából való kizárás a vértanúság kezdete volt, mert **a keresztények elveszítették ezzel azt a privilégiumot, amelyet a zsidók kaptak a Római Birodalomban, hogy ne kelljen imádniuk a római isteneket,** beleértve ebbe a mindenkori császárt is. Emiatt, ha elhangzik a felszólítás: „Borulj le a császár szobra előtt, és imádd, mint istenedet!” nem marad olyan kibúvó, mint az a legitim válasz, hogy „Zsidó vagyok, nem tehetem”. Csak azt lehet ezentúl mondani, hogy „Keresztény vagyok, nem tehetem”. Ez pedig – egyenlő a halállal.

A Pathmosz akkor még kopár börtönszigetére száműzött, idős János apostol szemlélete szerint **nem emberi méretű gyűlölet miatt gyűlölik Jézust és a követőit. A gyűlölet forrása – maga a Sátán,** aki gyűlöli az Atyát, mert levetette az égből – és gyűlöli Jézust, mert végérvényesen legyőzte a kereszten. A Sátán azt viszont tudja, hogy itt, e földi létben az embernél a hatalma – még... – nagyobb. Ezért leginkább Jézus követőin áll bosszút. János néhány verssel korábban a 35. és a 69. zsoltárból idéz: „Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnék.” (Zsolt 69,5) – *Ilyenkor látom, hogy milyen szerencsés vagyok ezzel a kopasz fejjel. A gyűlölőim száma legalább egy kicsit kevesebb...* – Ahogy a zsoltáros mondja: ok nélkül gyűlölnék a gyűlölők (Jn 15,25). A Sátán kényszeríti őket erre. Jézus azonban többször is bátorítja a tanítványait, hogy az üldözésük alkalmat ad majd nekik a tanúságtételre (Lk 21,13) és akkor nem kell aggódniuk azon, hogy mit szóljanak, mert erőt kapnak, és maga a Szentlélek fog szólni általuk (Mt 10,19-20; ApCsel 1,8a). Jézus azzal bátorítja a tanítványait, hogy „Ne féljete azoktól, akik a testet megölik, mert a lelket meg nem ölhetik.” (Mt 10,28). A náci és a szibériai koncentrációs táborokban a borzalmas szenvedés a lélek megerősítésének kivételesen szép példáit is magával hozta. Érdemes elolvasni erről Edit Stein, Arsenyij atya, vagy Placid atya könyveit.

Kedves Testvéreim! Az igazság Lelke elvezet minket a teljes igazságra (Jn 16,13). **A teljes igazság pedig a dolgok egészének a látása.** Az egész látása **nem csak annak a látása, hogy mi most mekkora gyötrelemben vagyunk.** *(És tudjátok kedves testvéreim, az embernek mindig éppen az ő pillanatnyi gyötrelme a legnagyobb. Ne kicsinyelljétek le tehát senkinek a gyötrelmét. A gyötrelmenek nincs abszolút mércéje. Csak egyéni mércéje van.)* **Az egész látása látja, átérzi a célt is.** Ahogyan Pál apostol írja Timóteusnak „Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végül eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,6-8).

Egyetlen egy dolgot kell elkerülnünk. Ahogyan Jézus mondja: „Ezeket azért mondom nektek, hogy **meg ne botránkozzatok.**” (Jn 16,1). *"Az lenne az egyetlen igazán fontos dolog, hogy ne botránkozzunk meg?? A többi mindegy?"* A többi valóban mindegy! Azért mindegy, mert a „**megbotránkozás**” szó értelme **az eredeti görög szövegben megbotlás és elesés, azaz a Jézussal, az Istennel való meghasonlás.** Ez történt Jézus kapernaumi beszédét követően is, amikor az „aki eszi az én testemet, és issza az én véretem – élni fog énáltalam” (Jn 6,56-57) szavak után sok tanítvány megbotránkozott, és emiatt otthagya Jézust (Jn 6,66). **Ha tehát minden velünk történő nehézség ellenére Jézussal maradunk, akkor az igazság Lelke elvezet minket a teljes igazságra, és miénk lesz az igazság koronája.**

„Mindez nagyon szép Péter. Csakhát most itt vagyunk két szék között a pad alatt. Jézus már elment a mennybe. A Szentlélek meg még nem érkezett meg. Ilyenkor mi van?” Péter apostol az oltár előtt felolvasott igében azt tanácsolja, hogy **legyünk bölcsék és józanok, azért, hogy imádkozhassunk** (1Pt 4,7). Ezt tették az apostolok is a Cönakulumban: „valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával és testvéreivel együtt” (ApCsel 1,14). Péter apostol második tanácsa még fontosabb, mint az első: „**Mindenekelőtt – legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben**” (1Pt 4,8). Az egymás iránti szeretet pontosan úgy tart meg bennünket a nehéz helyzetekben, mint ahogyan a Szentháromság szeretetkapcsolatát nem bonthatja meg semmi. A szeretet – az egymásban (és Jézusban) maradás világa. Az elzárkózás, az egymás ellen fordulás – a gyűlölet világa. Tartósan nincs középút. **Ha a szeretet nem nő, akkor csökken. A Szentlélek az igazsággal együtt a szeretet és a biztos hűség ajándékait is közvetíti. Nem erre várunk, amikor családot szeretnénk?**

Ahogy Henri Boulad fogalmazta: Nem az út a lehetetlen, hanem a lehetetlen az út. Ez nem egy szójáték. Annál sokkal mélyebb gondolat. Mi az utat sokszor lehetetlennek gondoljuk. Olyannak, mint amilyen az Indiana Jones-ban volt Isten hídjá. Nem látszott ott semmi, csak egy óriási szakadék. **Isten biztonságos kőhidját csak akkor látod meg, amikor már ráléptél.** Ugyanezt történt meg akkor, amikor Józsué átvezette a népét a Jordánon, hogy belépjenek a Kánaán várva várt földjére. „Amint a ládát vivők megérkeztek a Jordánhoz, és a ládát vivő papok lába a folyó szélén beleért a vízbe, egyszerre csak megállt a fölülről lefelé folyó víz, feltornyosult egy nagy szakaszon, akár egy gát ... a Sós-tenger felé folyó víz pedig teljesen különvált. Az ÚR szövetségládáját vivő papok *ott álltak szilárdan* a Jordán száraz medrében.” (Józs 3,15-17). **Kedves Testvéreim! Először lépnünk kell! A csoda utána jön. Nem az út a lehetetlen, hanem a lehetetlen válik úttá. Nekünk. Most. A Krisztus által. Mert Jézus saját maga az út. Ő a mi utunk.** Az a Jézus, aki ezt mondja nekünk: „Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbennem. A világon nyomorúságotok van, de biztatok: én legyőztem a világot” (Jn 16,33). **Jézus és a Szentlélek között vagyunk. De nem úgy, hogy egyikben sem vagyunk. Hanem úgy, hogy mindkettőben vagyunk. Így legyen! Ámen.**